pinių. Dugne fiksuota apie 10 cm storio juosva drėgna žemė. Datuojančių radinių neaptikta.

Patalpoje L, kurioje tarybiniais laikais buvo įrengta katilinė, iškastas 1x1,3 m dydžio ***šurfas 10***. Po dabartinėmis grindimis aptikti XX a. II pusės supylimai ir betoninė danga su hidroizoliacija (smala su ruberoidu). Prakirtus šią dangą, pasirodė gruntinis vanduo. Giliau nekasta.

Atidengtos 4 pamatų akmenų eilės. Patalpos Š dalyje buvo įrengtas gruntinio vandens šulinukas, pilnas vandens.

The field evaluation at T. Kosciuškos Street 3

The evaluation, begun in 2006, of building 02 at T. Kosciuškos Street 3 (Figs. 1, 2) in Vilnius continued in 2009. This building is part of a six building complex which is at the NW foot of the Vilnius hillfort and fortified settlement site.

In repairing the building, a trench about 1 m wide and 1–1.3 m deep was dug on the S, E, and N sides. In the eleventh basement room there were plans to lower the floor by up to 20–50 cm, i.e. to the level of the tsarist era floor. Ten test pits about 1 x 1 m in size were excavated. In them were recorded a building's stone foundations, the mixing of the foundations with late 19th–20th-century layers (Fig. 7) and undisturbed 18th–19th-century layers. About 12 m^2 of the building's SE annex (room D) was also excavated and a tsarist era sewer discovered in it (Fig. 3). In eight rooms (E, F, G, H, I, J, K, and L) the original (tsarist era) surface was discovered (Figs. 4–6). An area of about 520 m^2 was cleared. A total of about 630 m^2 was investigated.

Robertas Žukovskis

Tyrinėjimai Trakų gatvėje 10 2008–2009 m.

2008–2009 m. pavasarį APC „Antiqua" tęsė archeologinius tyrinėjimus Vilniaus apskrities A. Mickevičiaus bibliotekos teritorijoje – Trakų gatvėje 10. Tyrinėjimai atlikti buvusių Tiškevičių rūmų pagrindiniame (gatvės) korpuse ir R fligelyje, vykdant rūmų rekonstravimo ir naujų rūsio patalpų įrengimo darbus.

Pirmą kartą išlikusiuose istoriniuose šaltiniuose šiame sklype stovintis namas paminėtas 1609 m. Istorijos, archeologijos, architektūros tyrimų duomenys apie sklypą ir jo užstatymo raidą pateikti 2007 m. archeologinių tyrinėjimų ataskaitoje (žr. *LIIR*, f. 1, b. 4910).

Dėl statybos darbų finansavimo sutrikimų žemės darbai buvo atliekami periodiškai (2008 m. vasarą ir 2009 m. pavasarį), mažomis pajėgomis. Bendras archeologinių tyrinėjimų plotas – 183 m^2. 2009 m. gegužės mėn. darbai dėl lėšų stygiaus vėl sustabdyti. Nebaigtos tirti patalpos 12 ir 13 (58 m^2 plotas).

2008 m. archeologiniai tyrinėjimai vykdyti pastato R fligelyje, patalpose 4, 11–13. Jose buvo naujai įrengiamos rūsio patalpos. Kultūrinis sluoksnis visiškai ištirtas patalpose 4 ir 11. Patalpose 12 ir 13 archeologiniai tyrinėjimai neužbaigti.

Patalpa 4. 23,5 m^2 dydžio patalpoje iki 50 cm gylio kastas menkavertis supiltinis pilkos žemės, smėlio, griuvenų ir statybinio laužo sluoksnis be archeologinių radinių. Prie patalpos R sienos 46 cm gylyje aptiktas smarkiai apardyto arkinio pamato fragmentas. Jo aukštis – 42 cm, pločio nustatyti nepavyko. Mūriji-

mui naudotos rausvai gelsvos spalvos 28,5x13,5x5–5,5 cm dydžio plytos. Veikiausiai tai – XVII a. II pusėje – XVIII a. stovėjusio pastato pamatinės dalies liekanos.

Giliau fiksuotas 75 cm storio kultūrinis sluoksnis. Po 10 cm smėlio sluoksniu fiksuotas 20–30 cm storio durpingas sluoksnis su medienos trūnėsiais, angliukais, smulkiomis griuvenomis, gyvulių kaulais. Giliau kastas 20–30 cm storio tamsiai pilkos žemės su retais degėsiukais sluoksnis. Po juo – maišytos struktūros supilto (?) smėlio sluoksnis. Giliau fiksuotas plonas, 5–10 cm, juodos žemės su smulkiais degėsiais, medžio trūnėsiais sluoksnelis. Po juo – įžemio smėlis. Kuriuo laikotarpiu datuoti šiuos kultūrinio sluoksnio horizontus, nėra visiškai aišku, nes neaptikta jokios datuojančios medžiagos.

Įžemis pasiektas 1,2 m gylyje nuo buvusių patalpos grindų lygio (H_{abs} 110,98 m). Jame fiksuoti dviejų duobių kontūrai. Didesnė duobė aptikta patalpos P dalyje. Netaisyklingo ovalo formos duobės skersmuo – 1,2 m. Jos gylis nuo įžemio paviršiaus – 25 cm. Duobės vidurinėje dalyje – maišytas smėlis, kraštuose ir apačioje – juoda žemė su degėsiais. Duobėje rastos kelios neglazūruotos žiestos buitinės keramikos šukės. Prie arkinio pamato fragmento fiksuota mažesnė, 40–50 cm skersmens duobutė. Jos gylis nuo įžemio paviršiaus – vos 5 cm. Duobutės užpilde – su smėliu maišyta juoda žemė, reti degėsiai. Archeologinių radinių duobėje nerasta.

1 pav. Molinė XVII a. gertuvė, rasta patalpoje 4. E. Masaitytės nuotr.

Fig. 1. A 17th-century clay flask found in room 4.

Vykdant pamatų tvirtinimo ir pavedimo darbus, patalpos ŠR dalyje po pamatais, juodos žemės sluoksnyje rasta nemažai buitinės keramikos fragmentų. Tarp jų – visiškai išlikusi apvalios, šiek tiek suplotos formos gertuvė, dengta žalia glazūra (1 pav.), taupyklių fragmentai, glazūruotų plonasienių puodų fragmentai. Radiniai datuojami XVII a. Jie čia veikiausiai pateko kasant pamatų duobę.

Patalpa 11. 34 m^2 dydžio patalpa yra į P nuo patalpos 4. Jos vidurinėje dalyje, iš karto po grindimis (6–11 cm gylyje) per visą jos ilgį atkastas Š–P kryptimi orientuoto mūro paviršius. Kasant giliau nustatyta, jog tai arkinės konstrukcijos pamatai su dviem arkomis (2 pav.). Š arkos žingsnis – 2,3 m. P arkos ilgis iki patalpos P sienos – 1 m. Pamato plotis – 60 cm, aukštis siauriausioje vietoje – 22 cm. Kolonos pado skersmuo – 1x1,6 m. Nuo pamato viršaus iki įžemio – 1,35 m. Mūrui naudotos 28–28,5x13–14x5,5–6 cm dydžio rausvai gelsvos spalvos degto molio plytos, rištos kalkių skiediniu. Architektūros eksperto R. Zilinsko manymu, pamatai datuojami XVIII a. pabaiga ar XIX a. pradžia. Veikiausiai tai – kaimynines posesijas ribojusios tvoros liekanos.

Pradėjus gilintis patalpos R ir V dalyse, iki 0,95–1,1 m gylio kastas sujauktas supiltinis gruntas, susidaręs įrengiant pamatus: pilka ir

tamsiai pilka žemė, plytų ir čerpių nuolaužos, kalkių skiedinio, molio gabalai, smėlis. Po juo – plonas, 5–10 cm maišyto smėlio tarpsluoksnis. Giliau prasideda intensyvus tamsiai pilkos ir juodos žemės sluoksnis su degėsiais, medžio trūnėsiais, gyvulių kaulais. Sluoksnio storis svyruoja nuo 40 iki 65 cm. Sluoksnio viršus sutampa su pamatų apačia. Jame aptikta žiestų neglazūruotų ir dengtų žalia glazūra buitinės keramikos šukių, plokštinių koklių fragmentų, dubeninio koklio fragmentas. Pagal aptiktus radinius sluoksnis datuojamas XVI a. – XVII a. I puse. Sluoksnio apačioje – maišyto smėlio sluoksnelis. Po juo 1,6 m gylyje pasiektas įžemio smėlis.

Įžemyje fiksuoti duobių ir juostų kontūrai. Patalpos R dalyje, prie arkinio pamato fiksuota 30–35 cm pločio juosta. Spėjama, kad tai – rąsto įspaudas. Jos kryptis beveik sutampa su arkinio pamato kryptimi. 14–24 cm gylio kontūro užpilde – tamsiai pilka žemė su degėsiais. Sluoksnyje rastas geležinis 4,9 cm pločio stipriai korodavęs geležinis dirbinys, forma primenantis pentiną. Patalpos vidurinėje dalyje fiksuotos dvi apvalios 0,3 m skersmens dėmės, veikiausiai – stulpaviečių pėdsakai. Atstumas tarp jų – 55 cm.

Prie R sienos pamato 40–60 cm gylyje atkastas nedidelis, 1,7 m ilgio ir 40–50 cm pločio, mūro fragmentas. Jis mūrytas iš 30x15–16x6–6,5 cm dydžio raudonos spalvos degto molio plytų ir puspl yčių bei vidutinio dydžio lauko riedulių. Išlikusios konstrukcijos, rištos moliu, aukštis – iki 20 cm. Veikiausiai tai – XVII a. krosnies, suardytos pamatų statybos metu, pado liekanos.

Dar vienos *krosnies* liekanos aptiktos patalpos ŠV dalyje. Jos paviršius aptiktas 25–

2 pav. Patalpa 11, XVIII a. pabaigos – XIX a. pradžios arkinis, veikiausiai kaimynines posesijas ribojusios tvoros, pamatas. R. Žukovskio nuotr.

Fig. 2. The late 18th – early 19th-century arched foundation, probably of the fence bordering the neighbouring possessions, discovered in room 11.

3 pav. Patalpa 11. XVIII a. krosnies Š ir V sienelių fragmentai. R. Žukovskio nuotr.

Fig. 3. Fragments of the N and W walls of an 18th-century oven found in room 11.

4 pav. Patalpa 11. XVIII a. krosnies Š ir V sienelių fragmentai. R. Žukovskio nuotr.

Fig. 4. Fragments of the N and W walls of an 18th-century oven found in room 11.

65 cm gylyje. Išlikęs krosnies ŠV kampas. ŠV–PR kryptimi orientuotos sienos fragmento ilgis – 1,9 m, plotis – 90 cm. V–R kryptimi orientuoto fragmento ilgis – apie 1 m, plotis – 75 cm. Viršutinė sienos dalis sumūryta iš raudonos spalvos 28–30x14–16,5x7–10 cm dydžio plytų, dalis jų – su išilginėmis braukomis. Išlikusios 5 plytų eilės. Apatinė mūro dalis sumūryta iš stambių akmenų (50x40, 40x30, 25x25 cm dydžio). Visas išlikusios mūrinės konstrukcijos, rištos moliu, aukštis – apie 1,5 m (3, 4 pav.). Jos apačia, kertanti XVI–XVII a. kultūrinį sluoksnį, pasiekta ties įžemiu. Vidinėje krosnies dalyje – 50 cm storio perdegusio, suplūkto molio asla su 15 cm storio kalkių skiedinio ir griuvenėlių tarpsluoksniu. Giliau kastas 30 cm storio maišytas pilkos žemės, degėsių ir medžio trūnėsių sluoksnis. Po juo – anglys, degėsiai (20 cm storio). Ties mūrinės konstrukcijos apačia fiksuotas 30–50 cm storio pilkos žemės, smėlio ir retų smulkių degėsių sluoksnis. Krosnies fragmentas

nesiliečia su dabartinio pastato sienomis ir pamatu – tarp jų yra 20–50 cm pločio tarpas. Ji yra ankstyvesnio laikotarpio, datuojam XVII a. II puse – XVIII a.

Patalpos P dalyje fiksuota *duobė*. Jos R kraštas (2,1 m ilgio) yra po arkiniu pamatu, P kraštas (2,3 m ilgio) – po patalpos P pamatu. Duobės gylis nuo įžemio paviršiaus – 1 m. Duobės viršutinėje dalyje iki 40 cm gylio fiksuotas tamsiai pilkos žemės, smulkių griuvenų, smėlio, degėsių ir molio linzių sluoksnis. Duobės apačioje – juoda žemė, gyvulių kaulai, degėsiai, molio ir smėlio intarpai. Duobėje aptiktos dvi geležinės kaltinės vinys, žiestos buitinės keramikos šukių. Radiniai datuojami XVI–XVII a. Šios duobės paskirtis nėra aiški. Galbūt tai ūkinė duobė, tačiau ūkinėse duobėse paprastai aptinkama daug radinių, ko nebuvo minėtame objekte.

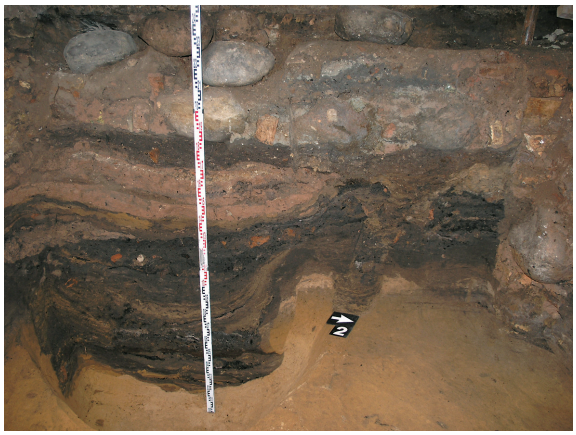
Prie pastato V sienos fiksuota dar viena panašaus pobūdžio duobė. Atstumas tarp duobių – 30 cm. Duobės V (1,4 m ilgio) ir P (1,5 m ilgio) kraštai – po pastato pamatais. Duobės viršus fiksuotas ties apatiniais pamato akmenimis. Duobės gylis – 1,8 m. Po pamato akmenimis buvo 20 cm storio juodos žemės ir degėsių sluoksnis. Po juo – 10 cm kalkių skiedinio tarpsluoksnis. Žemiau – 30 cm molio sluoksnis. Giliau – 15–50 cm storio juodos žemės, maišytos su plytgaliais ir degėsiais, sluoksnis. Po juo – maišytas iki 40 cm storio pilkos žemės, smėlio ir angliukų sluoksnis. Duobės apačioje fiksuoti 40 cm storio tamsiai pilkos žemės, degėsių, pelenų, medžio puvėsių bei 20–30 cm maišytas smėlio ir juodos žemės sluoksniai (5 pav.). Radinių duobėje taip pat negausu – rastos tik kelios buitinės keramikos šukės.

Patalpa 12. 30,8 m^2 dydžio patalpa yra į P nuo patalpos 11. Jos V dalį užėmė tarybiniu laikotarpiu įrengtas rūsys vandentiekio ir šilumos mazgui. Įrengiant rūsį, Š–P kryptimi sumūryta pertvarinė siena. 0,5–1 m pločio mūro P dalies apačioje suversti stambūs akmenys. Rūsio grindų fragmentas (iš plytgalių ir betono) fiksuotas 2,36 m gylyje.

Prie rūsio V sienos įsigilinta iki 3,35 m. Pamato apačia pasiekta 2,6 m gylyje. Po pamatais fiksuotas juodos žemės sluoksnis su degėsiais, medžio puvėsiais, plytų duženomis, molio linzėmis, šlyno intarpais. Sluoksnį datuojančių archeologinių radinių neaptikta. Atlikus pamatų tvirtinimo darbus, giliau nebuvo kasama.

Patalpos vidurinėje dalyje atkastas arkinio pamato, aptikto patalpoje 11, tęsinys. Skiriasi gyliai, kuriuose aptikti šie pamatai. Patalpoje 11 pamato viršus atkastas iš karto po grindimis, o patalpoje 12 arkos viršus fiksuotas 1,4–2,15 m gylyje.

Patalpos R dalyje, tarp arkinio tvoros pamato ir patalpos R pamato iki 2,5 m gylio kas-

5 pav. Patalpos 11 PV kampas, duobė po rūmų V pamatu. R. Žukovskio nuotr.

Fig. 5. The pit under the palace's W foundation in the SW corner of room 11.

tas pastato statybos metu susiformavęs maišytas (supiltinis) sluoksnis: tamsiai pilka ir juoda žemė, plytų duženos, kalkių skiedinys, molis. Jame rasta buitinės keramikos fragmentų, plokštinio koklio fragmentas, datuojami XVII–XIX a. 2,6 m gylyje pasiekta iš plytų ir akmenų mūryta R pamato apačia. Po juo fiksuotas 1,1 m storio kultūrinis sluoksnis – juoda žemė su degėsiais ir medžio puvėsiais bei apie 10 cm storio šlyno tarpsluoksniais. Surasti keli stikliniai dirbiniai (buteliukas, butelio kaklelis ir dugnelis), keli smulkūs molinių puodų sienelių fragmentai. Pagal aptiktus radinius sluoksnis datuotinas XVI(?)–XVII a.

Patalpoje 12 kasta iki 3,3 m gylio. Įžemis pasiektas tik po pamatais, vykdant pamatų pavedimą. Vidurinėje patalpos dalyje tyrinėjimai ne dėl archeologų kaltės nebaigti.

Patalpa 13. 27 m^2 dydžio patalpa yra į P nuo patalpos 12. Joje darbai buvo pradėti 2007–2008 m. žiemą. Buvo įsigilinta iki 1,35 m, kai kuriose patalpos dalyse – ir giliau. Aptikta XVI–XX a. datuojamų radinių. Atkasti XVIII–XIX a. datuojamų mūrinių konstrukcijų fragmentai. Patalpos PR dalyje fiksuotas XIX a. pradžia datuotos krosnies pagrindas. Prie krosnies pamato ŠR kampo – iš plytų mūrytas pagrindas virenės konstrukcijai. Patalpos ŠR dalyje aptiktas spėjamas XVIII a. kamino pagrindas. Planinė aptiktų mūrų fiksacija pateikta 2007 m. archeologinių tyrinėjimų ataskaitoje (autorius L. Girlevičius; žr. *LIIR*, f. 1, b. 4910).

2008 m. tyrinėjimų metu patalpoje kasta iki 2,75 m gylio. P juostinio pamato apačia nepasiekta. V ir R pamato viršutinė dalis – arkinė, o po ja – juostinis plytų mūras. Pamatų apačia pasiekta 1,2–1,35 m gylyje. Š juostinio pamato apačia pasiekta 1,55 m gylyje.

Maždaug iki 2,6 m gylio kastas maišytos struktūros supiltinis sluoksnis, susiformavęs pamatų statybos metu: juoda ir tamsiai pilka žemė, akmenys, molio gabalai, plytų duženos, kalkių skiedinio trupiniai. Sluoksnyje aptikta buitinės keramikos, plokštinių ir dubeninių koklių fragmentų, datuotinų XVI–XVII a. 2,6 m gylyje pasiektas smėlio, maišyto su juoda žeme, degėsiais ir smulkiomis griuvenomis, sluoksnis. Jame aptikta XVI–XVII a. radinių: buitinės keramikos, plokštinių koklių šukių, dubeninio koklio kaklelio fragmentas. Nukasus 15 cm šio sluoksnio, archeologiniai ir statybos darbai buvo sustabdyti.

2009 m. pavasarį statybos darbai ir archeologiniai tyrinėjimai Trakų gatvėje 10 buvo tęsiami pagrindinio korpuso R dalyje, rūsio patalpose 8 ir 9 bei naujai kastoje rūsio patalpoje 14.

Patalpa 8. 16 m^2 dydžio patalpa yra tarp rūsio patalpų 7 bei 9 ir koridoriaus (patalpa 10), jungiančio šią patalpą su tam tikru metu kitoje valdoje stovėjusio XV–XVI a. statyto pastato patalpomis. Koridorius mūrytas XIX a. pabaigoje, rūmų rekonstrukcijos metu, sujungiant po pastatu esančias rūsių patalpas.

Išvalius XX a. buitines ir statybines šiukšles, 2,55 m gylyje nuo viršutinio rūsio skliauto taško, pasiektas įžemis (smėlis). Patalpos P dalyje fiksuotas netaisyklingos formos duobės kontūras. Duobės užpilde – tamsiai pilka žemė, plytų duženos, kalkių skiedinio trupiniai, degėsiai. Archeologinių radinių duobėje neaptikta. Duobės Š kraštas įgilintas 50 cm. Pasiekus rūsio patalpos projektinį grindų lygį, duobės P dalis nekasta. Rūsio pamatai mūryti iš 28,5x16,5x5,5; 28,5x17x6,5 cm dydžio plytų su išilginėmis braukomis ir stambių akmenų. Iš karto po pamatais – nejudintas smėlis.

Patalpa 9. 39,5 m^2 dydžio patalpa su švieslangiu į Trakų g. yra korpuso PR dalyje.

6 pav. Patalpa 14, Š sienelė, kultūrinio sluoksnio apatinė dalis (XV–XVI a.). R. Žukovskio nuotr.

Fig. 6. The lower part of the cultural layer (15th–16th century) at the N wall of room 14.

7 pav. Patalpa 14, P sienelė. R. Žukovskio nuotr.

Fig. 7. The S wall in room 14.

Patalpos viduryje XIX a. sumūrytos 50 cm storio pertvaros. Pertvaros viduje – plytų (27–28x13–14x5,5–6,5 cm dydžio) grindys, suklotos iš 1–3 plytų eilių. Iš karto po grindiniu – įžemio smėlis. Likusioje patalpos dalyje iki pamatų apačios kastas maišytos struktūros smėlio, smulkių griuvenų ir kalkių skiedinio trupinių sluoksnis. Jame aptikta XVII–XX a. radinių: stiklinių butelių ir indų fragmentų, buitinės keramikos šukių, plokštinių ir puodyninių koklių fragmentų. Iš karto po pamatais – nejudintas smėlis.

Patalpa 14. 11,5 m^2 dydžio duobė naujai įrengiamai rūsio patalpai iškasta P korpuso R pusėje, tarp XV–XVI a. statyto rūsio pastato V dalyje ir XVI–XVII a. rūsio pastato R dalyje.

Po betoninėmis patalpos grindimis iki 1,2–1,5 m gylio kastas maišytos struktūros supiltinis tamsiai pilkos ir pilkos žemės sluoksnis su smulkiomis griuvenomis, kalkių skiedinio trupiniais, molio gabalais, degėsiais. Jame aptikta XVII–XX a. datuojamų archeologinių radinių: stiklinių indų fragmentų, kaolininės pypkės fragmentas, buitinės keramikos šukių. Ploto PR kampe 60–75 cm gylyje atkasti lentų ir mūrų fragmentai veikiausiai yra į rūsio patalpą vedusios laiptinės liekanos.

Patalpos Š pamato apačia, mūryta iš akmenų, plytgalių ir kalkių skiedinio, pasiekta 1,2–1,4 m gylyje nuo betoninių grindų paviršiaus. Ploto R dalyje 1,6 m gylyje atkasta XVI–XVII a. datuojamo rūsio pamato banketė. Virš jos aptiktas žemėmis užverstas 25 cm pločio šviesiangis. Jo apačia (H_{abs} 110,58 m) parodo buvusį ankstesnio kiemo (žemės) paviršių.

8 pav. Patalpa 14, P sienelė. R. Žukovskio nuotr.

Fig. 8. The S wall in room 14.

9 pav. Patalpa 14, gotikinio XV–XVI a. rūsio siena, vaizdas iš R pusės. R. Žukovskio nuotr.

Fig. 9. The Gothic 15th–16th-century basement wall in room 14 as seen from the E.

1,2–1,5 m gylyje fiksuotas 15–30 cm storio smėlio tarpsluoksnis. Po juo kasti maišyti smėlio, pilkos žemės, smulkių degėsių ir griuvenų sluoksniai. Apie 2 m gylyje nuo grindų paviršiaus fiksuotas 1 m storio tamsiai pilkos žemės sluoksnis, maišytas su statybinėmis griuvenomis, degėsiais, smėliu, molio gabaliukais. Rasta XVI–XVII a. datuojamų stiklinių indų, geležinių dirbinių, buitinės keramikos, koklių fragmentų. Sluoksnyje fiksuotas iki 35 cm storio žvyro tarpsluoksnis. 2,7 m gylyje pasiektas 30–70 cm storio juodos žemės, maišytos su moliu ir degėsiais, sluoksnis. Jame aptikta gyvulių kaulų, medienos puvėsių ir trūnėsių.

3 m gylyje fiksuotas staigiai V kryptimi iki 3,5 m gylio žemėjantis kelių centimetrų storio ryškus degėsių sluoksnelis. Po juo – 40–80 cm storio juodos žemės sluoksnis, maišytas su smėliu ir smulkiais degėsiais. Jame aptikta nedaug XV(?)–XVI a. archeologinių radinių: kelios neglazūruotos žiestos buitinės keramikos šukės, puodyninių koklių sienelių. 3,5 m gylyje pasiektas įžemis (smėlis) (6–8 pav.). Patalpos V dalyje įžemio paviršius fiksuotas 4,25 m gylyje (H_{abs} 108,00 m).

Prie R XV–XVI a. datuojamo gotikinio rūsio pamato 2,7 m gylyje fiksuotas 90 cm pločio perkasimas. Iš lauko riedulių sumūryto pamato apačia nepasiekta (9 pav.). Iki 4,1 m gylio kastas maišytas pilkos smėlėtos žemės sluoksnis su smulkiomis griuvenomis ir gyvulių kaulais. Perkasime rastas kraiginės čerpės fragmentas.

Vykdant archeologinius tyrinėjimus Trakų gatvėje 10, nustatyta, jog pastato Š dalyje

kultūrinio sluoksnio storis yra 1,3–1,6 m. Pastato P dalyje įžemis pasiektas 3,5–4,2 m gylyje. Galima spėti, jog sklypo vidurinėje dalyje buvęs natūralios ar dirbtinės kilmės griovys, orientuotas R–V kryptimi, išilgai Trakų gatvę. Tyrinėjimai sklype Trakų gatvėje 10, patalpose 12–13 ne dėl archeologų kaltės nebaigti.

The excavations at Trakų Street 10 in 2008–2009

Excavations (a total area of 183 m^2) were conducted in 2008–2009 in the existing and new basement rooms of the E annex and main building of the Tiškevičiai palace located at Trakų Street 10. The cultural layer in the N part of the E annex was 1.3–1.6 m thick. Its lower horizons date to the 16th–17th centuries (Figs. 1, 5–9). A 2.75–3.3 m thick cultural layer was recorded in the S part of the annex. Arched foundations – the remains of the fence bordering the neighbouring possessions that are oriented in a N–S direction and date to the late 18th or early 19th century were discovered in rooms 11 and 12 (Fig. 2). Fragments of the pad and walls of two 17th–18th-century ovens were discovered in room 11 (Figs. 3, 4). The earliest cultural layer horizons dating to the 15th–16th centuries were discovered in the palace's main building (room 14). The cultural layer at this site was up to 4.2 m thick. Based on the excavation results, it is possible to speculate that a natural or artificial ditch oriented in an E–W direction alongside Trakų Street existed in the central part of the plot at Trakų Street 10.